

Шайновъ. Тогава . . . Както обичате. Но да се дадѣтъ двадесетъ хиляди за нѣкакво име . . . Азъ бихъ казалъ . . .

Градинаровъ. (Като изважда банкноти) Ето паритѣ. Ще ги откупите и вече ни дума. Не желая да виждамъ името си въ никакви комедии. Дори бихъ желалъ нищо да се знае за тази ни среща.

(Влиза Иванчо)

Иванчо. Господинъ Дауловъ чака.

Шайновъ. Нека почака.

Градинаровъ. Но азъ бихъ желалъ да дойде. Той ми е приятелъ. Сигуръ и той иде по комедията.

Шайновъ. (На Иванча) Да влезе господинъ Дауловъ.

(Влиза Дауловъ. Ръкува се съ Градинаровъ)

Дауловъ. Господинъ редакторе идвамъ по една работа. Евроятно и господинъ Градинаровъ е по това. Защото и неговото име се поменава въ комедията.

Шайновъ. Ако е по комедията?

Дауловъ. Именно.

Шайновъ. Господинъ Дауловъ и на васъ ще кажа: вашата личностъ нѣма нищо общо съ комедията.

Дауловъ. Тогава азъ искамъ да публикувате това и да пишете, че азъ известния Моисъ Дауловъ, нѣма нищо общо съ името, което е обявено въ комедията „Всичко мога“.

Градинаровъ. И азъ искамъ същото.

Шайновъ. Щомъ искате господа — ще го сторя. Защо да не направя това! . . . Само че излишни разноси ще направя.

Градинаровъ. Кой ти гледа разнос-